

Jan Partyka

Psalmy Salomona : przekład z języka greckiego

Studia Theologica Varsaviensia 22/2, 159-180

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PSALMY SALOMONA *

(przekładu z języka greckiego dokonał Jan Partyka)

PSALM I

1. Zawolałem do Pana w moim ucisku ostatnim,
do Boga, wśród prześladowań grzeszników.
2. Niespodziewanie wrzawa wojenna rozlegała się przede mną;
(powiedziałam): (Bóg) mnie wysłucha, ponieważ pełna jestem
sprawiedliwości.
3. Myślałam w mym sercu, że pełna byłam prawości,
ponieważ opływałam w dobrobyt i miałam liczne dzieci.
4. Bogactwo ich rozpostarło się po całej ziemi,
a sława ich aż po jej kraniec.
5. Wzniesli się aż do gwiazd,
mówili: Nie upadniemy!
6. Tak rozzuchwalili się w dostatkach swoich,
i się przed niczym nie powstrzymali.
7. Grzechy swe popełniali w ukryciu,
a ja tego nie wiedziałam.
8. Ich nieprawości przewyższały te, które popełniały narody
żyjące przed nimi,
sprofanowali bowiem świętości Pana żyjąc w nieczystości.

PSALM II. PSALM SALOMONA O JEROZOLIMIE

1. W swej pysze Bezbożny uczynił wyłom taranem
w potężnych murach obronnych,
a Tyś mu w tym nie przeszkodził.
2. Obce narody przystąpiły do Twego ołtarza,
w swej pysze podeptały go swymi sandałami,

* Tłumaczenie opiera się na edycji Rahlfsa *Septuaginta...* (2t). Natomiast obszerny wstęp historyczno-krytyczny do „Psalatów Salomona” został opublikowany w STV 17 (1979) 1, s. 187—294.

3. ponieważ synowie Jeruzalem zbeczcęścili święty kult Pana,
splugawili dary składane Bogu popełniając nieprawości.
4. Dlatego Bóg rzekł: Odrzucie je daleko ode mnie,
nie mam w nich upodobania.
5. Odblask Jej chwały
został wzgardzony przed obliczem Boga,
został pohańbiony aż do końca.
6. Synowie i córki w ciężkiej niewoli;
kark ich napiętnowany, na znak wśród pogan.
7. (Bóg) uczynił im według ich nieprawości,
ponieważ oddał ich w ręce zwycięzców.
8. Odwrócił bowiem swoje oblicze, ażeby się nad nimi nie
zmiłować,
(odrzucił) zarówno młodzieńca jak i starca
wraz z potomstwem ich na zawsze,
ponieważ wspólnie popełniali nieprawości,
aby nie być posłusznymi.
9. A (wtedy) niebo się zagniewało, a ziemia ich przeklęta,
ponieważ nikt nie uczynił na niej tego, co oni popełniali.
10. I pozna ziemia wszystkie Twoje sprawiedliwe wyroki, Boże!
11. Wystawiono synów Jeruzalem na wyszydzenie przed
oddającymi się w niej nierządowi;
każdy przechodzień podchodził do oblicza słońca.¹
12. Naigrawali się ze swoich nieprawości, jakie sami popełniali;
wobec słońca wyszły na jaw ich nieprawości.
13. (Podobnie) i córki Jerozolimy zostały pohańbione, zgodnie
z Twoim wyrokiem,
ponieważ splamiły się wszetecznym obcowaniem.
14. Na ten widok wnętrze moje i dusza doznają bólu.
15. Ale przyznam Ci słusność, Boże, w prostocie mego serca,
ponieważ sprawiedliwość Twoja, Boże, (jaśniej) w Twoich
wyrokach.
16. Albowiem oddałeś grzesznikom, według ich uczynków
i według ich bardzo ciężkich grzechów.
17. Obnażyłeś ich grzechy, aby objawić Twój wyrok.
Pamięć o nich wymazałeś z ziemi.
18. Bóg jest sędzią sprawiedliwym i nie będzie miał względu na
nikogo.
19. Tymczasem poganie zhańbili Jeruzalem w czasie zniszczenia;
zerwane jej piękno z tronu chwały.
20. Przyodziała włosienicę, zamiast wspianiałego stroju,
przewięzała przepaskę wokół głowy, zamiast wieńca.

¹ Miejsce niejasne.

21. Zdjęła tiarę chwały nałożoną jej przez Boga:
wspaniałość jej została haniebnie strącona na ziemię.
22. A ja to zobaczyłem i błagałem oblicze Pana mówiąc:
Niech to wystarczy, Panie, i niech ręka Twoja nie zaciąży
więcej nad Jeruzalem,
w czasie natarcia narodów pogańskich.
23. Albowiem naigrawali się z niej i jej nie oszczędzili,
w swej złości i w gniewie z zapalczywością.
A zginęłaby, jeśliś Ty, Panie,
nie powstrzymał ich w gniewie swoim.
24. Albowiem nie kierowali się gorliwością, lecz pożądliwością
duszy,
aby wylać na nas swoją złość w czasie porwania.
25. Nie zwlekaj więc, Boże, a Twoja odpłata niech spadnie na
ich głowy,
aby obalić pychę Smoka z niesławą.
26. I nie czekałem długo, aż Bóg ukazał mi jego sromot;
(ukazał mi go) zasieczonego na wzgórzach Egiptu,
unicestwionego bardziej niż ostatni z ludzi na ziemi i morzu:
27. trup jego kołysał się na spienionych falach w wielkiej
zelżywości
i nie było nikogo, kto by go pogrzebał,
ponieważ (to Bóg) unicestwił go w hańbie.
28. Nie zważał na to, że jest tylko człowiekiem,
i nie zastanawiał się nad przyszłością.
29. Powiedział: Ja będę panem ziemi i morza;
a nie uznał Boga, który jest wielki,
mocarny wielkością potęgi swojej.
30. On sam jest królem niebios
i jest tym, który sędzi królów i władców.
31. To On mnie budzi, abym powstał do chwały,
i usypia zuchwałych na zatracenie wiekiście w niesławie,
albowiem Go nie poznali.
32. A teraz zobaczcie, możni ziemi, wyrok Pana,
(zobaczcie), że jest wielkim królem i sprawiedliwym,
który sędzi (ziemię) pod sklepieniem nieba.
33. Błogosławcie Boga wy, którzy boicie się Pana z mądrością,
albowiem miłosierdzie Pana nad tymi,
którzy się Go boją
w wyroku,
34. aby oddzielić sprawiedliwego od grzesznika,
żeby oddać występny na zawsze według ich uczynków,

35. żeby wybawić sprawiedliwego ponizonego przez grzesznika
i oddać grzesznikowi według tego, co wyrządził sprawiedli-
wemu.
36. Albowiem Pan jest dobry dla tych, którzy wzywają Go
cierpliwie,
aby okazał swoje miłosierdzie wobec swoich świętych,
aby stali na zawsze przed Jego obliczem pełni mocy.
37. Niech Pan będzie błogosławiony na wieki przez swoje sługi.

PSALM III. PSALM SALOMONA O SPRAWIEDLIWYCH

1. Dlaczego śpiesz, duszo (moja), a nie błogosławisz Pana?
Zaśpiewaj pieśń nową Bogu godnemu uwielbienia.
2. Śpiewaj i bądź czujna w oczekiwaniu na Niego,
albowiem miły jest Bogu psalm płynący z wiernego serca.
3. Sprawiedliwi pamiętają zawsze o Panu,
wychwalając i zgadzając się z wyrokami Pana.
4. Sprawiedliwy karcony przez Pana się nie uskarża;
jego dobra wola jest zawsze przed Panem.
5. Sprawiedliwy się potknął i uznał sprawiedliwość Pana;
upadł i patrzy, co uczyni mu Bóg,
wypatruje, skąd przyjdzie dla niego wybawienie.
6. Prawość sprawiedliwych pochodzi od Boga, ich Zbawiciela,
wina z powodu grzechu nie przemieszkuje w domu sprawied-
liwego;
7. sprawiedliwy przepatruje swój dom, aby usunąć nieprawość
spowodowaną swoim błędem.
8. Za błąd popełniony w nieświadomości pokutuje przez post
i poniżenie swojej duszy,
a wtedy Pan oczyszcza każdego świętego męża i jego dom.
9. Grzesznik się potknął i przeklina swoje życie,
dzień swych narodzin i męki rodzenia swej matki.
10. Dodał grzech do grzechów obciążających jego życie:
upadł; a upadek jego był zgubny i nie podźwignie się.
11. Zatrącenie grzesznika jest wieczne,
i nie będzie wspomniany w czasie nawiedzenia sprawiedli-
wych.
12. Taki jest udział grzeszników na wieczność:
ale ci, którzy się boją Pana, zmartwychwstaną
do życia wiecznego,
a ich życie w światłości Pana nigdy się nie skończy.

PSALM IV. ROZWAŻANIE SALOMONA O POCHLEBCACH

1. Dlaczego ty, niegodziwco, zasiadłeś w Zgromadzeniu Świętych,
podczas gdy twoje serce pozostało daleko od Pana,
wywołując nieprawościami gniew Boga Izraela?
2. Przewyższa w słowach, przewyższa w gestach wszystkich
pozostałych,
ten (człowiek) twardy w słowach, aby skazać sądzonych
grzeszników:
3. a jego ręka wznosi się wśród pierwszych nad grzesznikiem
jakby przez gorliwość,
a sam jest winien rozlicznych grzechów i wykroczeń!
4. Czy jego spoglądają na każdą kobietę bez różnicy;
język oszukuje w czasie zawierania umowy pod przysięgą;
5. A grzeszy w nocy i w ukryciu, myśląc, że nikt tego nie widać,
oczami swymi, składa każdej kobiecie nieczną propozycję.
Skory jest do wejścia do każdego domu z uśmiechniętym
obliczem,
jakby był niewinny.
6. Niech Bóg zatraci tych, którzy żyją w obłudzie pośród
świętych,
niech zatraci ich życie przez cierpienie ciała i nędzę!
7. Niech Bóg obnaży uczynki pochlebców,
niech ich uczynki zostaną wyszydzone i wydrwione!
8. A Święci niech ogłoszą sprawiedliwym wyrok swego Boga,
kiedy grzesznicy znikną przed oblicza sprawiedliwego,
pochlebca, który ma prawo na ustach, gdy mówi podstępnie!
9. A jego oczy, niczym węzowe, spoglądają na dom męża we-
wnętrznie opanowanego,
aby tam zniszczyć mądrość bliźniego słowami przewrotnych.
10. Słowa jego są fałszywe,
służą do zaspokajania pożądań nieprawych.
Nie zaprzestaje, aż udaje mu się wszystko rozproszyć,
tak jak postępuje z sierotami,
11. i pustoszy dom, aby zaspokoić przewrotne pożądania.
Oszukał swoimi mowami, ponieważ nie było nikogo,
kto by widział i sądził.
12. Napełnił się w nim nieprawością,
a potem swoje oczy skierował na inny dom,
aby go zniszczyć słowami uwodzicielskimi.
13. Jego dusza jak Hades, nie nasyciła się tym wszystkim.
14. Niech udziałem jego, Panie, będzie hańba przed Twoim
obliczem;

- niech wychodzi w jękach,
a wchodzi w przekleństwie;
15. niech życie jego, Panie, przebiega wśród cierpień,
nędzy i rozpaczy;
niech zasypia w troskach, a budzi się w zgryzotach.
 16. Niech sen zostanie zabrany spod jego powiek w nocy,
niech każde dzieło rąk jego ściętnie miesławnie.
 17. Niech wraca z pustymi rękami do swego domu,
i niech braknie zawsze w jego domu tego, czym zaspokajał
swoją duszę.
 18. Niech starość jego upłynie w bezdzietnej samotności
aż do śmierci!
 19. Niech trupy pochlebców zostaną rozszarpane przez drapieżne
zwierzęta,
i kości przewrotnych niech leżą na słońcu w hańbie;
 20. a kruki niech wydziobią oczy obłudników!
Albowiem haniebnie spustoszyli domostwa wielu ludzi
i ich rozproszyli przez pożądliwość;
 21. a nie wspomnieli na Boga,
i nie przelekli się Boga w tym wszystkim.
I rozjątrzyli gniew Boga i niemal przynagli Go,
 22. aby wygładził ich z ziemi,
ponieważ oszukali dusze niewinnych
swoim podstępem.
 23. Szczęśliwi ci, którzy boją się Pana w swojej niewinności!
Pan ich wybawi od ludzi podstępnych i grzeszników;
wybawi nas od wszelkiej zasadzki przewrotnego.
 24. Niech Bóg wytraci wszystkich popełniających zuchwale
wszelką nieprawość,
Albowiem Pan, Bóg nasz jest najwyższym sędzią
i wszechmogącym, (pełnym) sprawiedliwości.
 25. Rozciągnij, Panie, miłosierdzie Twoje, nad wszystkimi,
którzy Cię miłują!

PSALM V. PSALM SALOMONA

1. Panie Boże, będę wysławiać Twoje Imię w wielkim uniesieniu,
pośród tych, którzy znają Twoje sprawiedliwe wyroki.
2. Ty jesteś ucieczką dla ubogiego, ponieważ jesteś dobry i
miłosierny.
Kiedy wołam do Ciebie, nie odwracaj się z milczeniem ode
mnie.

3. Bo jak nikt nie może zawiadnąć łupami mocarza:²
tak któż mógłby wziąć cokolwiek z tego wszystkiego, co
stworzyłeś,
jeśli Ty tego nie dasz?
4. Gdyż człowiek i dzieła jego są u Ciebie oszacowane na
wadze;
nie dołoży nic więcej nad to, co przeznaczył mu wyrok
Twój, Boże.
5. W naszych uciskach będziemy przyzywać Ciebie na pomoc,
a Ty nie odwrócisz się od błagania naszego,
ponieważ Ty jesteś naszym Bogiem.
6. Niech nie zaciąży nad nami Twoja ręka,
abyśmy nie musieli grzeszyć z konieczności;
7. a nawet jeśli Ty byś nas nie nawrócił, my się nie będziemy
trzymać z dala,
lecz do Ciebie powrócimy.
8. Albowiem jeśli będę głodny, do Ciebie zawołam, Boże,
a Ty mi dasz pokarm.
9. Ty żywisz ptactwo i ryby,
kiedy zsyłasz deszcz niosący zieleń pustyniom na wschodzie,
10. aby przygotować pokarm na pustyni wszystkiemu, co żyje,
a kiedy są głodne, to do Ciebie wnoszą swoje oblicze.
11. Boże, Ty karmisz królów, dajesz pokarm książętom i ludom,
a w kimże, jeśli nie w Tobie, Panie, pokłada ufność ubogi
i nędzarz?
12. A Ty ich wysłuchasz — albowiem któż jest dobry i łagodny
jak nie Ty?
— aby rozradować duszę pokornego, otwierasz mu miłosiernie
swoją dłoń.
13. Dobroć człowieka jest oszczędna i ma wzgląd na jutro,
a jeśli bez szemrania uczyniłby to powtórnie, uznasz to za
godne podziwu.
14. Ty natomiast dajesz hojnie, łaskawie i bogato,
a temu, kto zaufał Tobie, nie brakuje darów.
15. Miłosierdzie Twoje, Panie, nad całą ziemią z dobrocią.
16. Szczęśliwy ten, o którym Bóg pamięta dając mu umiarkowany
dostatek!
17. Średniej wielkości dobytek razem ze sprawiedliwością
(wystarcza),

² Por.: Mt 12, 29.

i na tym właśnie polega błogosławieństwo Pana:
w zaspokojeniu potrzeb i w sprawiedliwości.

18. Bojący się Pana rozradowali się w pomyślności,
a dobroć Twoja nad Izraelem, Twoim królestwem.
19. Błogosławiona niech będzie chwała Pana,
ponieważ On sam jest naszym królem.

PSALM VI. SALOMONA: O UFNOŚCI

1. Szczęśliwy mąż, którego serce jest gotowe
na przyzywanie Imienia Pana!
Gdy na nie wspomni, będzie ocalony.
2. Ścieżki jego są prostowane przez Pana,
i dzieła jego rąk są strzeżone przez Pana, jego Boga.
3. Złe widziadła senne nie będą miały przystępu do jego duszy;
nie przerazi się, ani podczas przeprawy przez rzeki,
ani na grzmiących falach mór.
4. Powstał ze swego snu,
i błogosławił imieniu Pana;
W stałości swego serca, wysławiał pieśnią Imię Boga,³
5. i modlił się przed obliczem Pana za wszystkich swych
domowników,
A Pan wysłuchuje⁴ modlitwy każdego, kto trwa w bojaźni
Boga,
6. i spełnia każde pragnienie duszy, która Mu zaufała.
Błogosławiony Pan, który czyni miłosierdzie
dla miłujących Go w prawdzie!

PSALM VII. SALOMONA: NAWRÓCENIE

1. Boże, nie pozostawaj od nas daleko,
aby się nie rzucili na nas
ci, którzy nas znienawidzili bez powodu.
2. Dlatego, że odrzuciłeś ich, Boże,
niech stopa ich nie depta Twego świętego dziedzictwa!
3. Karć nas zgodnie z Twoją wolą,
i nie wydawaj nas poganom.
4. Gdybyś bowiem wysłał śmierć,
mógłbyś jej rozkazać, aby nas wszystkich wytraciła,
5. ale Ty się tak nie rozgniewasz,
ponieważ jesteś miłosierny.

³ W tekście: Pana.

⁴ Traktuję tu ind. imp. act. jako praes. historicus.

6. Dopóki pośród nas będzie mieszkać Twe Imię,
(nie opuści nas Tve) miłosierdzie,
i nie będzie się wobec nas wynosił poganin,
7. albowiem Tyś jest naszym obrońcą.
A my będziemy Ciebie wzywać i Ty nas wysłuchasz:
8. ponieważ Ty ulitujesz się nad ludem Izraela na zawsze,
i go nie odrzucisz;
9. a my będziemy na zawsze dźwigać Tve jarzmo
i przyjmować karcenie Twego bicia.
10. Będziesz nami kierować w czasie zmiłowania Twego,
aby uczynić miłosierdzie nad domem Jakuba,
w dniu, w którym mu to zapowiedziałeś.

PSALM VIII. (PSALM) SALOMONA: NA ZWYCIĘSTWO

1. Ucho moje usłyszało zgiełk i gwar wojenny,
odgłos trąby wojennej niosący rozlew krwi i zagładę;
2. gwar licznego ludu, jak szum bardzo silnego wichru,
jak huragan wielkiego ognia
mknącego przez pustynię.
3. I powiedziałem memu sercu:
Gdzie zatem Bóg go osądzi?
4. Usłyszałem krzyk w Jeruzalem, świętym mieście.
5. Zadrżały moje biodra, gdy to usłyszały,
ugięły się moje kolana,
przeraziło się moje serce,
poruszyły się moje kości jak łądyga lnu.
6. Powiedziałem: Czyż (jej mieszkańcy) kroczą w sprawiedliwości
po swych drogach?
7. Porównywałem wyroki Boga od stworzenia nieba i ziemi,
uznałem sprawiedliwość Boga w Jego wyrokach, wydanych od
początku czasów.
8. Bóg obnażył ich nieprawości wobec słońca,
cała ziemia poznała sprawiedliwe wyroki Boga.
9. W ukrytych podziemiach popełniali swe występki wywołujące
gniew;
kojarzyli się syn wraz z matką i ojciec wraz z córką,
10. każdy z nich cudzołożył z żoną bliźniego swego,
dla tych spraw zawierali między sobą układy pod przysięgą.
11. Zagarnęli kult Boga,
jakby nie było spadkobiercy — Odkupiciela.
12. Przystępowali do ołtarza Pana, popełniając wszelką
nieczystość,

- a podczas upływu miesięcznej krwi plugawili ofiary, jakby
z mięs nieczystych.
13. Nie było grzechu, którego by nie popełnili, przewyższając
w tym pogan.
 14. Dlatego Bóg domieszał im (do napoju) błędzącego ducha,
dał im do wypicia kielich nie zmieszanego wina, aż się upili.
 15. Przywiódł z krańca ziemi (człowieka), który uderzy mocarnie,
ogłosił wojnę przeciw Jeruzalem i jej okolicy.
 16. Przywódcy ziemi wyszli mu na spotkanie z radością,
powiedzieli mu: Upragnione jest twoje przybycie, nuże, wejdź
w pokój.
 17. Wyrównali ścieżki kamieniste przed jego krokami,
otworzyli bramy Jeruzalem, ozdobili wieńcami jej obwarowa-
nia.
 18. Wkroczył spokojnie, jak ojciec do domu swych synów,
bezpiecznie postawił swoje stopy.
 19. Zajął wieże i mury Jeruzalem,
ponieważ Bóg poprowadził go bezpiecznie w czasie ich zaśle-
pienia.
 20. Wytracił ich przywódców i wszystkich mędrców w radzie,
rozlał krew mieszkańców Jeruzalem, jak brudną wodę.
 21. Uprawdził ich synów i córki, których spłodzili w sromocie.
 22. Postępowali według swych nieczystości, jak ich ojcowie,
zbezczeszili Jeruzalem i kult poświęcony Imieniu Boga.
 23. Bóg został usprawiedliwiony w swoich wyrokach pośród ludów
ziemi,
a święci Boga jak niewinne Baranki między nimi.
 24. Niech będzie uwielbiony Pan, który sprawuje sąd nad całą
ziemią
w swojej sprawiedliwości!
 25. Oto więc teraz, Boże, ukazałeś nam Twój wyrok
w sprawiedliwości Twojej,
nasze oczy ujrzały wyroki Twoje, Boże.
 26. Oddaliśmy sprawiedliwość godnemu uwielbienia Imieniu
Twojemu na zawsze,
ponieważ Ty jesteś Bogiem sprawiedliwości,
sprawującym sąd nad Izraelem, aby go karcić.
 27. Skieruj, Boże, miłosierdzie Twoje do nas
i ulituj się nad nami.
 28. Zgromadź Rozproszenie Izraela: z miłosierdziem i dobrocią,
albowiem Ty jesteś wierny dla nas,

29. choć my jesteśmy twardego karku,
a Ty jesteś naszym karmicielem.
30. Nie spoglądaj na nas z pogardą, Boże nasz,
aby nie pochłonęli nas poganie, jak gdyby nie było dla nas
wybawcy.
31. A ty jesteś naszym Bogiem od początku,
i w Tobie spoczywa nasza nadzieja, Panie!
32. A my nie odstępimy od Ciebie,
ponieważ łaskawe są dla nas Twoje wyroki.
33. Życzliwość Twoja nad nami i nad naszymi dziećmi na zawsze!
Panie nasz zbawco, już nigdy się nie zachwiejemy.
34. Niech będzie Pan uwielbiony w wyrokach swoich przez usta
świętych,
a Izrael niech będzie błogosławiony przez Pana na zawsze!

PSALM IX. SALOMONA: PRZESTROGA

1. Kiedy uprowadzony Izrael tułał się po obcej ziemi,
albowiem odstąpił od Pana, swego Odkupiciela,
został odtrącony od dziedzictwa, które dał mu Pan;
2. Izrael został rozproszony pośród wszystkich narodów, zgodnie
ze słowem Boga.
Boże, obyśmy w sprawiedliwości Twojej zostali usprawiedli-
wieni
z nieprawości naszych,
albowiem Ty jesteś Sędzią sprawiedliwym dla wszystkich
ludów ziemi.
3. Nie ukryje się bowiem przed Twoim poznaniem ten, kto
popęlni nieprawość,
a prawe uczynki Twoich świętych są przed Tobą, Panie;
i gdzież może się ukryć człowiek przed Twoim poznaniem,
Boże?
4. Uczynki nasze zależne od wyboru i mocy naszej duszy,
aby pełnić sprawiedliwość lub popęlniać nieprawość uczyn-
kami rąk naszych;
a potem Ty w Twojej sprawiedliwości badasz synów ludzkich:
5. Kto pełni sprawiedliwość, skarbi sobie życie u Pana,
a kto popęlnia nieprawość, jest przyczyną zatracenia swej
duszy;
albowiem wyroki Pana wydawane są w sprawiedliwości dla
każdego męża i każdego domu.
6. Komuż Pan ma być życzliwy, jeśli nie dla tych, którzy Go
przyszywają?

Oczyści duszę z jej grzechów, podczas wyznania w oskarżeniu,
ponieważ hańba (spadła) na nas i na oblicza nasze z powodu
tego wszystkiego.

7. A komuż odpuści grzechy, jeśli nie grzesznikom?
Pobłogoławisz więc sprawiedliwych, a nie wspomnisz na to,
w czym zawinili,
i dobroć Twoja otoczy nawracających się grzeszników.
 8. Ty jesteś teraz naszym Bogiem, a my ludem Twoim, który
umiłowałeś.
- Spójrz i ulituj się nad nami, Boże Izraela,
ponieważ należymy do Ciebie;
i nie odejmuj miłosierdzia Twego od nas,
aby się na nas nie rzucili.
9. Albowiem Ty wybrałeś pokolenie Abrahama
spośród wszystkich narodów,
i ustanowiłeś nad nami Imię Twoje, Panie,
i nie spocznieś na wieki;
 10. Zawarłeś przymierze z ojcami naszymi, myśląc o nas,
a my ufamy w Tobie
w nawróceniu duszy naszej.
 11. Niech miłosierdzie Pana będzie nad domem Izraela,
na wieki i zawsze!

PSALM X. HYMN SALOMONA

1. Szczęśliwy mąż, na którego Pan wspomniał, aby go skarcić,
i który został sprowadzony z drogi zła biczem,
aby zostać oczyszczonym od nieprawości, aby jej nie pomna-
żać!
 2. Ten, kto nadstawia plecy na chłostę, ten zostanie oczyszczony;
albowiem Pan jest życzliwy dla znoszących pokornie karcenie.
 3. wyprostuje drogi sprawiedliwych i już ich nie wykrzywi
karceniem.
- Miłosierdzie Pana nad tymi, którzy miłują Go w prawdzie.
4. I wspomni Pan na swoje służki w miłosierdziu:
albowiem zaświadczył o tym, w prawie wiekuistego Przymie-
rza,
świadcstwo Pana nad drogami ludzi, nad którymi czuwa.
 5. Nasz Pan jest sprawiedliwy i święty w swych wyrokach na
zawsze;
a Izrael będzie wychwalał imię Pana z radością.
 6. Święci Go wyznają w zgromadzeniu ludu,
a Bóg zmiłuje się nad ubogimi, ku radości Izraela,

7. ponieważ Bóg jest życzliwy i miłosierny na zawsze,
a zgromadzenia Izraela będą wysławiać Imię Pana.
8. Niech zbawienie Pana (będzie) nad domem Izraela,
aby (go obdarzyć) wielkimi radością!

PSALM XI. SALOMONA: O OCZEKIWANIU

1. Zadmijcie na Syjonie w trąbę ogłaszającą święta;
oznajmujcie w Jeruzalem słowa zwiastujące pomyślne nowiny:
że Bóg się ulitował nad Izraelem w czuwaniu nad nim.
2. Stań, Jeruzalem, na wyżynie i patrz na twe dzieci
zgromadzone raz na zawsze przez Pana, ze wschodu i z zachodu!
3. Przybywają z północy czyniąc radość swojemu Bogu,
który zgromadził ich z odległych wysp.
4. Góry wyniosłe obniżył, aby stały się dla nich równiną,
pagórki uciekły przed nimi, kiedy się zbliżali,
5. gęstwiny leśne (używały) im swego cienia podczas ich pochodu.
Bóg rozkazał wyrosnąć wszelkiemu drzewu, wydającemu miłą
woń,
6. aby Izrael kroczył pod pełną chwałą opieką swojego Boga.
7. Przyoblecz się, Jeruzalem, w szaty chwały swojej,
przygotuj uroczystą szatę świętości twojej;
albowiem Bóg zapowiedział dobrodziejstwa dla Izraela
na wieki i zawsze.
8. Niechaj Pan spełni swoją obietnicę,
którą wypowiedział nad Izraelem i Jeruzalem,
niech Pan podźwignie Izrael przez chwałę Imienia swojego!
9. Niech miłosierdzie Pana (będzie) nad Izraelem,
na wieki i zawsze!

PSALM XII. SALOMONA: PRZECIWKO JĘZYKOWI
PRZEWROTNYCH

1. Panie, wybaw duszę moją od męża przewrotnego i złego,
od języka przewrotnego i oszczerczego,
mówiącego kłamstwa i zdrażliwego.
2. Ku uczynom występnyim kierują się słowa mowy męża występ-
nego;
są jak ogień, który rozacza swój blask pośród ludu.
3. Jego pobyt podpala domy językiem kłamstwa,
aby ściąć drzewa radości, ogniem przewrotnych,
aby zniszczyć domy wojną wywołaną oszczerczymi wargami.

4. Niech Bóg nędzą oddali od niewinnych wargi przewrotnych
i niech kości oszczerców zostaną rozproszone daleko od tych,
którzy boją się Pana!
Niech w gorejącym ogniu szeptnie język oszczerczy,
daleko od świętych!
5. Niech Pan strzeże duszy cichej, która nienawidzi niepra-
wych,
a Pan niech prowadzi męża czyniącego pokój w domu!
6. Niech zbawienie Pana (trwa) na zawsze nad Izraelem, Jego
sługą!
Niechaj grzesznicy zostaną oddaleni sprzed oblicza Pana raz
na zawsze,
a święci Pana niech obejmą dziedzictwo Jego obietnic.

PSALM XIII. PSALM SALOMONA: POCIESZENIE
SPRAWIEDLIWYCH

1. Prawica Pana obroniła mnie,
prawica Pana nas oszczędziła;
2. ramię Pana wybawiło nas od przesywającego miecza,
od głodu i śmierci grzeszników.
3. Drapieżne zwierzęta rzuciły się na nich,
swymi kłami rozszarpały ich ciała,
a swymi zębami miażdżyły ich kości.
4. Pan jednak wybawił nas od tego wszystkiego.
5. Pobożny przeraził się z powodu swoich występków,
(w obawie), aby kiedyś nie został pominięty razem z grzesz-
nikami,
6. ponieważ straszliwa jest zagłada grzesznika;
ale nic z tego wszystkiego nie dotknie sprawiedliwego.
7. Albowiem nie są podobne do siebie karcenie sprawiedliwych
z powodu nieświadomego błędu
i zagłada grzesznika.
8. W ukryciu karcony jest sprawiedliwy,
aby grzesznik nie szydził z niego;
9. ponieważ sprawiedliwy będzie karcony, jak syn umiłowany,
a jego kara, jak syna pierworodnego.
10. Albowiem Pan oszczędzi świętych swoich,
a ich przewiny zniweczy karceniem,
11. ponieważ życie sprawiedliwego trwa wiecznie.
Grzesznicy natomiast zostaną zabrani na zatracenie,
i więcęj się już ich nie będzie wspominać.

12. A miłosierdzie Pana nad Jego świętymi,
i nad tymi, którzy się Go boją.

PSALM XIV. HYMN SALOMONA

1. Pan jest wierny dla miłujących Go w prawdzie,
dla znoszących pokornie Jego karcenie,
2. dla postępujących w sprawiedliwości przykazań Jego,
w prawie, jak to ustanowił, ażebyśmy żyli.
3. Święci Pana żyć będą dzięki niemu na zawsze;
święci Jego są rajskim ogrodem Pana, drzewami życia.
4. Szczep ich mocno zapuścił korzenie — na wieki;
nie zostaną wykorzeni po wszystkie dni nieba;
5. albowiem Izrael jest udziałem i dziedzictwem Boga.
6. Nie tak występni i przewrotni,
którzy umiłowali dzień uczestniczący w ich grzechu.
7. Ich pożydlivość w marności zgnilizny,
a nie wspomnieli na Boga,
8. chociaż drogi ludzi są zawsze znane przed obliczem Jego,
a skrytości serca poznaje, zanim nie powstaną.
9. Dlatego dziedzictwem ich jest Hades, ciemność i zatracenie,
i nie zostaną odnalezieni w dniu miłosierdzia nad
sprawiedliwymi.
10. Święci Pana natomiast odziedziczą życie w radości.

PSALM XV. PSALM SALOMONA: Z PIEŚNIA

1. W uciskach moich wezwałem Imienia Pana,
zaufałem pomocy Boga Jakuba i zostałem ocalony:
ponieważ Ty, Boże, jesteś nadzieją i ucieczką ubogich!
2. Boże, któż może mieć znaczenie, jeśli nie wyznaje Ciebie
w prawdzie,
i co może człowiek, jeśli nie wyznaje Twego Imienia?
3. Psalm nowy śpiewamy w radości serca,
owoc warg właściwy narzędziu, jakim jest język,
pierwociny warg płynące z serca świętego i sprawiedliwego:
4. twórca jego nie zachwieje się nigdy z powodu zła;
płomień ognia i wściekłość nieprawych nie dosięgną go,
5. kiedy spadną na grzeszników (zesłane) sprzed oblicza Pana,
aby wygładzić wszelki ród nieprawych.
6. Albowiem znak Boga jest nad sprawiedliwymi dla ich
ocalenia.
7. Głód, miecz i śmierć daleko są od sprawiedliwych,

- będą bowiem uciekać od świętych, jak zbiegowie z pola bitwy.
8. Będą natomiast ścigać grzeszników i (ich) pochwyca,
a czyniący nieprawość nie uciekną przed wyrokiem Pana;
 9. zostaną (przez niego) schwytani, jakby przez doświadczonych wojowników (wroga).
Albowiem znak zatracenia znajduje się na ich czołach.
 10. A udziałem występnych jest zatracenie i ciemność,
a ich nieprawości będą ich (jeszcze) ścigać aż do Hadesu na dole.
 11. Dziedzictwo (po nich) nie przypadnie ich dzieciom,
albowiem grzechy spustoszą domy grzeszników;
 12. a w dniu sądu Pana grzesznicy zostaną zatraceni na zawsze.
Gdy Bóg nawiedzi ziemię w czasie sądu nad nią,
 13. ci, którzy się boją Pana, dostąpią na niej miłosierdzia
i żyć będą dzięki miłosierdziu Boga swojego,
a grzesznicy zostaną zatraceni po wieczne czasy.

PSALM XVI. HYMN SALOMONA:
O WSPOMOŻENIE DLA ŚWIĘTYCH

1. Kiedy dusza moja spała z dala od Pana,
omal nie pogrzyżłem się w głębokim śnie daleko od Boga.
2. Dusza moja nieomal przywykła do śmierci,
była w pobliżu bram Hadesu razem z grzesznikiem,
3. dusza moja byłaby uniesiona daleko od Pana, Boga Izraela,
jeśliby Pan mnie nie wspomógł w swym miłosierdziu na
zawsze.
4. Uderzył mnie, jak ostrogą konia, abym Go oczekiwał;
mój zbawiciel i mój wspomóżyciel ocalił mnie w sprzyjającym
czasie.
5. Będę Ciebie wysławiał, Boże, że wspomogłeś mnie, aby mnie
ocalić
i żeś mnie nie policzył razem z grzesznikami, aby mnie
zatracić.
6. Boże, nie odwracaj miłosierdzia swego ode mnie,
ani pamięci Twojej o sercu moim, póki nie umrę.
7. Powstrzymaj mnie, Boże, od grzechu (miosącego) szkodę
i (oddal mnie) od złej kobiety, zastawiającej sidła zgorznienia
na pozbawionego rozsądku.
8. A niech mnie nie zwiedzie piękność kobiety popełniającej
nieprawość,
ani żadna marność, którą podsuwa grzech.

9. Dzieła rąk moich prowadź ku miejscu Twego (przebywania),
a kroki moje zachowaj w Twojej pamięci.
10. Przyjdź mój język i moje wargi w słowa prawdy;
oddal ode mnie gniew i bezrozumną wściekłość;
11. oddal ode mnie narzekanie i małoduszność w czasie ucisku,
z powodu mego grzechu; w czasie Twego karcenia dla mego
nawrócenia.
12. Utwierdź ponadto duszę moją zadowoleniem pełnym radości;
jeśli Ty pokrzepiłeś duszę moją, wystarczy mi ten dar;
13. ponieważ jeśli Ty nie umocnisz,
któż zniesie karcenie w niedostatku,
14. rozterkę duszy uciśnionej jego zgnilizną?
Twoja próba w doświadczeniu ciała i w utrapieniu
niedostatkiem:
15. sprawiedliwy, który się temu podda, dostąpi miłosierdzia
od Pana.

PSALM XVII. PSALM SALOMONA WRAZ Z PIEŚNIĄ: DLA KRÓLA

1. Panie, Ty jesteś naszym królem na wieki i zawsze;
ponieważ w Tobie, Boże nasz, chlubić się będzie nasza dusza.
2. A czymże jest czas życia człowieka na ziemi?
Nawet w czasie jego trwania pokłada w Nim swoją nadzieję.
3. My natomiast pokładamy ufność w Bogu Zbawicielu naszym;
albowiem moc Boga naszego jest wieczna i (pełna)
miłosierdzia,
a panowanie Boga naszego sprawującego sąd na poganami
trwa wiecznie.
4. Ty, Panie, wybrałeś Dawida na króla nad Izraelem
i Ty przysiągłeś jemu o jego potomstwie, na wieki,
że jego dom królewski nie wygaśnie przed Tobą.
5. Jednak z powodu naszych grzechów powstałi przeciwko nam
grzesznicy,
rzucili się na nas i nas wypędzili ci, którym nie była dana
obietnica,
przemocą (wszystko) porwali,
i nie wychwalali Twojego Imienia godnego najwyższej czci.
6. W swej pysze zagarnęli władzę królewską jako nagrodę swego
wywyższenia;
spustoszyli tron Dawida w swej zuchwałości myśląc, że
zmienią kolej losu.
7. Ale Ty, Boże, obalisz ich i wytracisz ich potomstwo z ziemi,

- wtedy, kiedy powstanie przeciwko nim obcy człowiek, nie
należący do naszego rodu.
8. Oddasz im, Boże, według ich grzechów,
niech odnajdą to, na co zasłużyli swymi uczynkami.
 9. Bóg nie zmiłuje się nad nimi;
wyśledził ich potomstwo i nie darował żadnemu spośród nich.
 10. Wierny jest Pan we wszystkich swoich wyrokach,
które wydaje nad ziemią.
 11. Bezbożny spustoszył naszą ziemię, przegnawszy jej
mieszkańców,
zglądził młodzieńca i starca na równi z ich potomstwem.
 12. W (wielkim) gniewie wygnał ich aż na zachód,
a przywódców ziemi (wydał) na wyszydzenie i nic nie
oszczędził.
 13. Wróg postąpił jak cudzoziemiec, z zuchwalstwem;
a serce jego było dalekie od Boga naszego.
 14. A wszystko, co uczynił w Jerozolimie,
było podobne temu, co poganie czynią w swych miastach
z swymi mocarzami ⁵.
 15. A synowie Przymierza zdobyli nad nimi przewagę
pośrodku (tej) mieszaniny pogan.
Nie było między nimi nikogo, kto by czynił w Jeruzalem
miłosierdzie i (postępował w) prawdzie.
 16. Uciekli przed nimi miłujący Zgromadzenia Świętych,
jak wróble odfrunęły ze swojego gniazda.
 17. Tułali się po pustyniach, aby ocalić od zła swoje dusze,
i godną czci była w oczach sąsiadów dusza uratowana od
ich (zakusów).
 18. Po całej ziemi zostali rozproszeni przez nieprawych,
dlatego też niebo przestało zsyłać deszcz na ziemię.
 19. Zatrzymały się źródła płynące wiekuiście z głębin otchłani,
ze szczytów wyniosłych gór;
albowiem nie było między nimi nikogo, kto by czynił
sprawiedliwość i (wydawał sprawiedliwe) wyroki.
 20. Począwszy od ich przywódcy aż do gminu trwali we wszelkiej
nieprawości:
król w bezbożności, sędzia w przeniecierstwie, a lud
w grzechu.
 21. Spójrz, Panie, i wzbudź im ich króla, syna Dawida,
w czasie, który Ty, Boże, uznasz za stosowny,
aby panował nad Izraelem sługą Twoim,

⁵ lub bożyszczami.

22. i opasz go mocą, aby obalił przywódców nieprawych,
aby oczyścić Jeruzalem z pogan, którzy je podeptali,
zatracając ich,
23. aby przez mądrość i przez sprawiedliwość odpędził grzeszników
od dziedzictwa,
aby zniszczył pychę grzesznika, jak naczynia garncarza,
24. laską żelazną wszelkie ich bytowanie,
aby zniszczył pogan bezbożnych słowem ust swoich,
25. tak, aby przed jego groźbą, poganie uciekali (daleko) od niego ⁶
i miech zgani grzeszników głosem ich serca. ⁷
26. A (wtedy) zgromadzi lud święty, który poprowadzi
w sprawiedliwości,
i będzie sędzić pokolenia ludu uświęconego przez Pana, Boga
swego;
27. i nie dopuści już nigdy, żeby nieprawość przebywała wśród
nich,
a żaden człowiek o złym charakterze nie będzie mieszkał
wraz z nimi;
albowiem rozpozna ich, ponieważ wszyscy są dziećmi swego
Boga;
28. i zostaną porozdzielani między swoje plemiona na ziemi,
a więcej już nigdy ani gość, ani cudzoziemiec nie będzie
z nimi mieszkać.
29. On zaś będzie sędzić ludy i narody w mądrości sprawiedliwości
swojej.

Diapsalma (pauza)

30. Posiądzie ludy pogańskie, aby służyły mu pod jego jarzmem;
i uwielbi Pana na znak dla całej ziemi;
i oczyści Jeruzalem przez uświęcenie, jak to było od początku,
31. tak, że przybędą narody z krańca ziemi, aby ujrzeć chwałę
jego,
przynosząc jako dary jej synów bezsilnych,
i aby ujrzeć chwałę Pana, którą Bóg ją obdarzył.
32. Gdyż on jest Królem sprawiedliwym, pouczonym przez Boga,
ustanowionym nad nimi;
i za jego dni nie ma pośród nich nieprawości;
ponieważ wszyscy są święci, a Królem ich jest Pomazaniec
Pański.

⁶ Dosłownie: od jego oblicza.⁷ Dosłownie: słowem ich serca.

33. Albowiem istotnie nie będzie pokładał swej ufności ani
w rumaku,
ani w jeźdźcu, ani w łuku,
ani nie będzie gromadzić sobie złota ani srebra na wojnę,
ani nie będzie zbierać licznych (wojowników)
— nadziei na dzień wojny.
34. Pan jest jego Królem, ufność mocarza w nadziei w Boga;
dlatego też zmiłuje się nad wszystkimi narodami (żyjącymi)
przed jego obliczem w bojaźni.
35. Albowiem wprowadzi ład na ziemię słowem ust swoich na
wieki,
pobłogosławi lud Pana w mądrości i w radości,
36. a sam będzie czysty od grzechu, aby panować nad wielkim
ludem,
aby pohańbić przywódców i wytracić grzeszników w mocy
słowa.
37. I nie osłabnie za dni swoich, dzięki swemu Bogu,
ponieważ Bóg go uczynił potężnym w duchu świętym,
i mędrcem przez dar roztropnej rady, wraz z mocą
i sprawiedliwością.
38. Błogosławieństwo Pana jest razem z nim w mocy,
i nie zachwieje się.
39. Nadzieja jego w Panu,
i któż może być potężny przy nim?
40. Mocarny w swoich dziełach i utwierdzony w bojaźni Boga;
pasie trzódkę Pana w wierności i sprawiedliwości,
i nie dopuści, żeby coś w nich osłabło na ich pastwisku.
41. W równości będzie ich wszystkich prowadził,
i nie będzie pośród nich zuchwałej pychy, aby zapanować
nad innymi.
42. Talki jest majestat Króla Izraela, który Bóg przewidział
w swym planie, kiedy go wzbudzi nad domem Izraela, aby go
karcić.
43. Jego słowa zostały oczyszczone lepiej niż złoto
najkosztowniejsze;
w zgromadzeniach, będzie rozsądzać pokoleniu uswięconego
ludu —
jego słowa są jak słowa świętych, pośród uswięconych ludów.
44. Szczęśliwi ci, którzy się narodzą w owych dniach,
żeby zobaczyć szczęście Izraela w zgromadzeniu pokoleń,
którym Bóg go obdarzy.

45. Niech Bóg pospieszy ze swoim miłosierdziem dla Izraela;
aby nas wyzwolić od nieczystości splugawionych wrogów!
46. Pan sam jest naszym Królem na wieki i zawsze.

PSALM XVIII. PSALM SALOMONA:
PONOWNIE O POMAZAŃCU PAŃSKIM

1. Panie, Twe miłosierdzie nad dziełami rąk Twoich na zawsze,
Twoja dobroć wraz z bogatym darem nad Izraelem.
2. Oczy Twoje spoglądają na nie, a żadnemu z nich
niczego nie będzie brakować;
uszy Twoje skłaniasz ku modlitwie biedaka trwającego
w nadziei.
3. Wyroki Twoje spełniają się po całej ziemi z miłosierdziem,
a miłość Twoja nad potomstwem Abrahama, synami Izraela.
4. Karcenie Twoje spada na nas jak na syna pierworodnego,
jednorodzonego,
aby odwrócić duszę uległą od zaślepienia w błędzie.
5. Niech Bóg oczyści Izrael na dzień swego miłosierdzia,
pełen błogosławieństwa,
na dzień wybrania, w którym zbudzi swego Pomazańca!
6. Szczęśliwi ci, którzy narodzą się w owych dniach,
aby ujrzeć dobra Pana, które przygotował
dla przyszłego pokolenia.
7. Pod karzącą łaską Pomazańca Pańskiego, w bojaźni Boga
swojego,
w mądrości ducha, sprawiedliwości i mocy,
8. aby pokierować mężów do spełniania
uczynków sprawiedliwości przez bojaźń Boga,
aby ich wszystkich postawić przed obliczem Pana!
9. Pokolenie prawe przez bojaźń Boga, w dniach miłosierdzia!

Diapsalma (pauza).

10. Nasz Bóg jest wielki i pełen chwały, mieszkając na
wysokościach niebios.
To On ustalił bieg gwiazd,
aby oznaczyć czas dzień po dniu,
a nie opuszczą szlaku, który im wyznaczył.
11. Droga ich co dzień w bojaźni Boga,
od dnia, w którym stworzył je Bóg i tak aż na wieki,
12. i nie pobiądziły, od dnia, który je zrodził;
od pradawnych pokoleń nie zaniechały swych szlaków,
chyba, że Bóg im to nakazał przez rozkaz swych sług.

PSALM CLI

Oto psalm napisany oddzielnie, poza ich liczbą, o Dawidzie, kiedy zwyciężył Goliata w pojedynku.

1. Byłem mały pośród moich braci
i najmłodszy w domu mego ojca,
pasłem owce mego ojca.
2. Ręce moje uczyniły instrument,
palce moje nastroiły psalterium.
3. A któż to oznajmił memu Panu?
Sam Pan, On sam usłyszał,
4. sam wysłał swego anioła (lub: posłańca)
i zabrał mnie od owiec mego ojca,
i namaścił mnie olejem swego namaszczenia.
5. Bracia moi, choć byli piękni i ogromni,
to jednak Pan nie znalazł w nich upodobania.
6. Wyszedłem, aby walczyć z cudzoziemcem,
a on przeklinał mnie w imię swoich bożków.
7. Ja zaś, wyrwawszy mu jego miecz,
ściąłem mu głowę i zdjąłem ciężar z synów Izraela.